

# Хатинка на ялинці

Наталя Забіла

Там, де сосни та ялинки у лісочку стали вряд,  
скаче білка-сіроспинка, закликає всіх звірят.  
Сіра спинка, довгий хвостик, по деревах — плиг та плиг!  
— У свою хатинку в гості я сьогодні кличу всіх!  
У моїй малій хатинці, на ялинці між гілок,  
наготовлено гостинців для звіриних для діток!

Полетіла швидко бджілка, понесла усім листи:

"Всіх обідати до білки  
дуже просимо прийти".

І, почувши цю новинку, по вечірній по росі  
у хатинку на ялинку поспішили гості всі:  
снігурі дзвінкоголосі, гостродзьобі ятелі,  
павучки, бджілки та оси, і розкошлані джмелі,  
і роззява — чорна гава, і зайчата-стрибунці,  
і гладка зелена жаба, і веселі горобці.

Ось нечутно, непомітно поспішає сірий кріт,  
щоб до білки-сіроспинки не спізнитись на обід.

І жуки, жуки злетілись — музиканти-сурмачі:  
клишоногі, жорсткокрилі, усачі і рогачі.

Сіроспинка всіх вітає, сіру лапку подає,  
ще й до столу закликає, ще й гостинці роздає.

У хатинці на ялинці свято радісне іде.  
До світанку — співи й танки і музика виграє.

Грає бджілка на сопілку,  
дружно в лад бринять джмелі,  
туки-туки дзьобом в гілку  
ятелі-  
приятелі.  
А зайчата-

стрибунчата,  
ще й горобчик-молодець  
підхопились  
та й пустились  
по травиці у танець!  
Горобців весела згряя  
танцювати почала.  
Грає, грає, виграває  
на сопілочку бджола!

У хатинку на ялинку, де музика, співи й сміх,  
кличе білка-сіроспинка всіх звіряток лісових.

— Тільки гусінь волохату ми не пустимо у хату.  
Бо вона у нашій лісі робить шкоду — просто жах! —  
з'їла листя усе чисто на маленьких деревцях.

— І злодійку мишу ми в хаті не залишимо.  
Бо ця миша позавчора, позавчора уночі,  
влізла в білчину комору і погризла калачі.

— І гадюку хижу ми із хатини виженем.  
Бо в пташиному гніздечку ця гадюка — лютий гад! —  
подушила всі яєчка і поїла пташенят!

— Поточили короїди на деревах всю кору.  
Не покличем їх обідать і не приймем в нашу гру!

Той, хто в лісі робить шкоду,  
хто нам лиха наробив,—  
хай до нас і не заходить!  
Ми не любим шкідників!

Так у білки-сіроспинки розважались до зорі  
комашня й малі тваринки, горобці та снігурі.  
Рано-зранку, на світанку, по ранковій по росі  
із хатинки на ялинці розійшлися гості всі.

Білка в хатці задрімала.  
Жабка спить на бережку.  
Тихо-тихо вранці стало у зеленому ліску.

Навіть сосни та ялинки не колишуться, мовчать.  
І росинки на травинках, як намистечко, блищать.